

เป็นที่ยอมรับว่าระบบเศรษฐกิจแบบเสรีเป็นระบบที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และทำให้การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม ลักษณะสำคัญของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนี้ คือ การแข่งขันทางการค้าระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจอย่างเสรีและเป็นธรรม ให้กลไกของตลาดเป็นผู้ชี้นำกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และควบคุมไม่ให้มีการผูกขาดหรือใช้อำนาจเหนือตลาดในทางที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยได้มีกฎหมายในเรื่องนี้เพื่อส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม และควบคุมผู้ประกอบการไม่ให้การกระทำใด ๆ อันเป็นการจำกัดการแข่งขันทางการค้าหรือใช้อำนาจเหนือตลาดไปในทางที่ไม่ชอบ

ในปัจจุบันการค้าและพาณิชย์กรรมระหว่างประเทศมีบทบาทและมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมาก เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศไทยพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศมาก ในขณะที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 ไม่ได้กล่าวอย่างชัดเจนถึงการร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่มีผู้ประกอบการอย่างน้อยฝ่ายหนึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร และกระทำการนอกราชอาณาจักรว่าจะอยู่ภายใต้บังคับมาตรา 27 หรือไม่ และการกระทำของผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร ซึ่งเข้าลักษณะตามมาตรา 28 ว่าผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรควรจะต้องรับโทษตามมาตราดังกล่าวหรือไม่ โดยที่การกระทำทั้งสองกรณีดังกล่าวก็ส่งผลเป็นการขัดขวางการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรี และอิสระทางการค้ามิให้เป็นไปตามกลไกของตลาด อันส่งผลให้เกิดการบิดเบือนสภาพตลาดภายในประเทศ จึงเป็นการสมควรวิจัยเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาในเรื่องดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยวิธีการวิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายในเรื่องนี้ของประเทศสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป รวมตลอดถึงแนวคำวินิจฉัยของศาลสูงของประเทศสหรัฐอเมริกาและศาลของสหภาพยุโรป ทั้งนี้การวิจัยได้ศึกษาถึงขอบเขตและ

แนวทางในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 มาตรา 27 และมาตรา 28 ตามวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมายด้วย

จากที่ได้ศึกษา ค้นคว้า และวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าแม้ว่าพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าจะไม่ได้ระบุถึงผู้ประกอบการธุรกิจนอกราชอาณาจักรไว้อย่างชัดเจน และแนวทางในการตัดสินของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าของประเทศไทยก็ยังไม่มีการมีประเด็นเรื่องนี้ให้ต้องวินิจฉัยจึงยังมีความคลุมเครืออยู่ แต่เมื่อเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมาย และเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าให้เป็นไปอย่างเสรี และป้องกันมิให้เกิดการกระทำอันไม่เป็นธรรมในการประกอบธุรกิจเนื่องจากการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยไม่ชอบ ดังนั้นกฎหมายดังกล่าวนี้จึงควรที่จะตีความให้ครอบคลุมไปถึงการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่นอกประเทศ ที่ได้กระทำการในต่างประเทศด้วย หากการกระทำดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสภาพตลาดของสินค้าใดสินค้านึงหรือบริการใดบริการหนึ่งภายในประเทศ อย่างไรก็ตามการใช้กฎหมายในลักษณะนี้จะมีผลกระทบต่อผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง อันอาจถือได้ว่าเป็นการล่วงล้ำอธิปไตยของอีกประเทศหนึ่งได้ ดังนั้นจึงต้องใช้อย่างระมัดระวังมิชอบเขตจำกัดและเฉพาะกรณีที่มีเหตุอันสมควร โดยพิจารณาจากผลกระทบของการกระทำดังกล่าว ส่วนกรณีของมาตรการตามกฎหมายของมาตรา 28 นั้น เห็นว่าแม้จะไม่สามารถใช้บังคับหรือลงโทษผู้ประกอบการซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรได้ แต่การกำหนดห้ามผู้ประกอบการใดซึ่งมีความสัมพันธ์กับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรมิให้ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการมาใช้เองโดยตรง ก็เป็นมาตรการที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายตามมาตรา 28 ซึ่งต้องการให้ผู้บริโภคสามารถซื้อหาสินค้าจากต่างประเทศเพื่อใช้ในการส่วนตัวได้อย่างคืออยู่แล้ว

It has been widely accepted that liberal economic system will help promote economic progress and development and the optimum allocation of resources. The important characteristics of the liberal economic system are the existences of free and fair competition among business enterprises, allowing the market to direct economic activities. Many countries, including Thailand, have enacted trade competition laws to promote free and fair competition by prohibiting business enterprises from taking any act that could restrict or distort competition or which amounts to abuses of dominant positions.

At present, the importance of international trade and commerce to the Thai economy cannot be underestimated as the Thai economy strongly relies on export for its growth. However, the ambiguity of the Trade Competition Act B.E. 2542 (1999) on its applicability to acts of foreign business enterprises needs to be considered and clarified. The first issue to be addressed is that the Act does not clearly prescribe whether co-operation between a foreign business enterprise and a domestic business enterprise to restrict competition in Thailand is subject to Section 27 of the Act. The second is whether foreign business enterprises whose acts fall within the scope of Section 28 would be subject to the penalties prescribed by such Section. Both cases have the effect of restricting or distorting competition in the Thai market and limiting the consumers' choice in the acquisition of goods and services. These aforementioned ambiguities could give rise to serious problems in the future; therefore, it would be, both academically and in practice, proper to conduct an in-depth research on these issues. The research methodology includes a comparative inquiry into trade competition laws and practices of the United States of America and the European Union, together with relevant judicial decisions. In addition, the author has also

studied the scope and enforcement policies of Section 27 and Section 28 of the Trade Competition Act B.E. 2542 (1999) by taking into account of objectives and spirit of such Act.

After having completed a thorough study, the author is of the opinion that although the Trade Competition Act B.E. 2542 (1999) does not clearly mention foreign business enterprises and there is no clarification from the Trade Competition Commission of Thailand regarding this issue, Section 27 of the Act should be interpreted widely to include such abusive acts of foreign business enterprises that take place outside the Kingdom, nevertheless having impact on competition in the Thai markets, as the spirit of the Act, and also the intention of the drafters are to promote free and fair competition in the market and to prevent unfair treatment from abuses of dominant positions. However, such wider application would inevitably affect foreign business enterprises and could also be considered as a violation of other countries' sovereignty. Therefore, such application of the Trade Competition Act B.E. 2542 (1999) outside the country must be made carefully and only in the case that warrants such application. As for the legal measure under Section 28, the view is that the penalty prescribed is not included to apply to foreign business enterprises as the intention of the Section is to ensure that consumers shall be liberal to acquire, without restriction or prohibition, goods and services from abroad for personal use.